

В результаті перевірки було встановлено, що наявність крохмалю не було виявлено в жодному зразку сиру, на наявність рослинної олії було виявлено, що Домашній сир, Ринковий сир, Слов'яночка та Повна Чаша злегка підсохли і змінили колір, отже у них немає рослинної олії, а якщо і є значить у незначній кількості. Сир President практично не змінився. За результатами проведення оцінки якості за органолептичними показниками, можна зробити висновок, що за зовнішнім виглядом, консистенцією та кольором усі сири відповідали вимогам стандарту. Всі види сирів мали чистий, ясно виражений аромат, приємний злегка кислуватий смак без сторонніх присмаків та запахів. Однак, зразок №3 «President» мав надмірно кислий смак.

Для порівняльного аналізу якості глазурованих сирків нами були придбані 5 глазурованих сирків різних виробників: сирок глазурований «Дольче» (зразок №1), сирок глазурований «Чудо» (зразок №2), сирок глазурований «Фанні» (зразок №3), сирок глазурований «Премія» (зразок №4), сирок глазурований «Злагода» (зразок №5).

Для об'єктивності дослідження сирки були вилучені з упаковки. Жоден із сирків в упаковці не мав льоду. Це говорить про правильне їх зберігання та транспортування від виробника до реалізатора. Від зміни температури навколишнього середовища на сирках проступили маленькі краплі вологи, хоча це, мабуть допустимо. Покрив глазур'ю залишився цілим практично у всіх сирках, проте всі сирки мали численні тріщини, крім сирка «Злагода».

При розрізуванні сирків навпіл, глазур усіх сирків кришиться і ламається. Покрив глазурі різної товщини. Найтонший він у сирка ТМ «Чудо».

За смаковими властивостями всі сирки відповідали вимогам, проте яскраво відчувалися ароматизатори. Сирок ТМ «Чудо» на відміну від інших мав м'якшу сирну масу і солодший смак. Запах усіх сирків був приємним з притаманним кожному присмаком.

В результаті перевірки глазурованих сирків на наявність крохмалю було виявлено, що у всіх сирках він є присутній, про що свідчить темно-синій, майже чорний колір сирної маси. Проте глазурований сирок ТМ «Чудо» має коричнево-жовтий колір. Наявність крохмалю у глазурованих сирках даних зразків є зазначеною у їхньому складі, про що свідчать результати наших досліджень. Питання тільки в тому в якій кількості виробник додав крохмалю в сирну масу.

Отже, в результаті досліджень можна сказати, що серед кисломолочних сирів якісніші домашній та ринковий сири, для всіх інших варто звертати увагу на склад, герметичність упаковки та температурний режим. Серед глазурованих сирків найякісніший сирок ТМ «Чудо».

ЛІТЕРАТУРА

1. Горбатова К. К. Фізико-хімічні та біохімічні основи виробництва молочних продуктів / К. К. Горбатова. – Санкт-Петербург: ГІОРД, 2007. – 364 с.
2. ГОСТ Р 52790-2007 Сирки сирні глазуровані. Загальні технічні умови.
3. ДСТУ 4503:2005 Вироби сиркові. Загальні технічні умови.
4. ДСТУ 4554:2006 Сир кисломолочний. Технічні умови.
5. Дубцов Г. Товароведение пищевых продуктов: учебник [для студ. высш. учебн. зав.] / Г. Дубцов. - М. : Экономика, 2001. - 456 с.
6. Дунченко Н. И. Экспертиза молока и молочных продуктов. Качество и безопасность. / Н. И. Дунченко. – Новосибирск: Сибирское университетское издательство, 2007. – 477 с.
7. Иванов И. В. Влияние породы скота на состав молока и производство сыра : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. техн. наук : спец. 05.18.04 - "61:07–5/4187" / Иванов Игорь Владимирович – Кемерово, 2007. – 123 с.
8. Кириченко Л. С. Товарознавство продовольчих товарів: Опорний конспект лекцій [для студ. вищ. навч. закл.] / Л. С. Кириченко. – Київ: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2001. – 90 с.

Кодлюк І.

Науковий керівник – доц. Новицька С.Р.

ОПТИМІЗАЦІЯ СТРУКТУРИ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ НОВИКІВСЬКОЇ СІЛЬСЬКОЇ РАДИ ЗБРАЗЬКОГО РАЙОНУ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Земельний фонд переважної частини території України зазнає надмірного антропогенного впливу, який виражається в перевищенні допустимих показників його сільськогосподарської освоєності та незбалансованості структури земельних угідь. Стан земельних ресурсів близький до критичного.

Об'єктом нашого дослідження є сільськогосподарське землекористування на території Новиківської сільської ради Збразького району Тернопільської області, куди входять три села, а саме Новики, Опрілівці та Чумалі. Загальна площа всіх земель – 10,892 км² (1089,2га). Серед земель найбільшу територію займають землі сільськогосподарського призначення (88%), з яких 77,3 % - рілля.

Порушення екологічно-допустимих співвідношень площ рілля, природних кормових і лісових угідь негативно відбилося на стійкості агроландшафтів. На всій території сільської ради поширені процеси деградації земель, серед яких найбільш масштабними є ерозія (близько 57,5 відсотка території), забруднення (близько 20 відсотків території), підтоплення (близько 12 відсотків території).

Сучасне використання земельного фонду характеризується рядом недоліків, які пов'язані з

недостатньою увагою як до природних, так і до господарських чинників, які великою мірою впливають на об'єктивну придатність земель і відповідно на ефективність їх використання. Тому проблема оптимізації сільськогосподарського землекористування є надзвичайно актуальною і розв'язати її неможливо без розроблення й удосконалення методологічних і практичних основ ґрунтозахисних систем землеробства, системи заходів щодо оптимізації структури сільськогосподарських угідь тощо.

Розв'язанню проблеми оптимізації сільськогосподарського землекористування присвячені роботи Д.С. Добряка [3], О.П. Канаша [1, 3], І.Р. Карплюка [2], В.І. Кривова [4] та ін.

Здійснений аналіз структури земельних угідь Новиківської сільської ради показав значну її диференціацію і відхилення від науково-обґрунтованих норм. Так, станом на 2016 рік площа земель сільськогосподарського призначення становила 87,56% загальної площі сільської ради, з них 737,7 га (77,3%) – рілля, 216,1 га (22,7%) – пасовища і сіножаті. Ліси та інші лісовкриті площі займали 61,1 га (5,6%), забудовані землі – 7,7 га (0,7%), відкриті заболочені землі – 18,2 га (1,67%), води – 9,8 га (0,9%) та урбанізовані землі – 38,6 га (3,57%). Тобто природні угіддя становлять -305,2 га (28%), с/г угіддя – 737,7 га (67,75%), а під забудовою -46,3 га (4,25%).

Рівень розораності території (67,75%) свідчить про високе технологічне навантаження на земельні угіддя і необхідність їхньої оптимізації.

Кліматичні умови регіону в цілому сприятливі для вирощування сільськогосподарських культур, характеризується умовами помірного континентального клімату.

Ґрунтовий покрив району зумовлений помірним континентальним кліматом, лісовою і степовою рослинністю. Ґрунтоутворювальні породи представлені четвертинними осадовими породами вітрового та водного походження. У районі переважають потужні (гумусовий горизонт - 80-120 см) та середньої потужності (гумусовий горизонт - 40-80 см) чорноземи. Важливою характеристикою цих ґрунтів є їхня змитість унаслідок ерозійних процесів. Так, на пологих схилах, як правило, змивається верхня частина гумусового горизонту, через що утворюються слабозмиті чорноземи, які легко піддаються механічному руйнуванню водою, вітром, сільськогосподарською технікою тощо. Серед чорноземних ґрунтів переважають залишково- і слабосолонцюваті, крім того, поширені й супіщані ґрунти.

М'якість порід, з яких складається поверхня Збаразького району, високий рівень її розораності й освоєння зумовлюють активну ерозійну діяльність - руйнування земної поверхні під дією води і вітру. У середньому з 1 га орних земель за рік змивається і видувається вітром близько 30 т ґрунту. При збільшенні площ лісових насаджень, природних кормових угідь, зменшиться вплив дестабілізуючих факторів. Адже серед заходів щодо припинення деградаційних процесів питання оптимізації співвідношення земельних угідь є дуже важливим.

Висновки. Аналіз сучасного стану використання сільськогосподарських угідь на досліджуваній території свідчить про високий рівень антропогенного навантаження на земельні ресурси, який зумовлює низьку екологічну стабільність землекористування в цілому. Для оптимізації сільськогосподарського землекористування на місцевому рівні необхідно зменшити частку орних земель за рахунок виведення з інтенсивного обороту деградованих земель та розширення площ під екологічностабілізуючими угіддями.

ЛІТЕРАТУРА

1. Канаш О.П. Ґрунтово-екологічні чинники раціонального використання земель України / О.П. Канаш // Проблеми земельної реформи в Україні. - К. : РВПС України, 1994. - 190 с.
2. Карплюк І.Р. Екологічні аспекти оптимізації землекористування / І.Р. Карплюк // Землеустрій і кадастр. - 2007. - 1994. - С. 4-6.
3. Класифікація сільськогосподарських земель як наукова передумова їх еколого- безпечного використання. - 2-ге вид. допов. / [Д.С. Добряк, О.П. Канаш, Д.І. Бабміндра, І.А. Розумний] - К. : Урожай, 2009. - 464 с.
4. Кривов В.І. Еколого-економічні аспекти оптимізації структури земельних угідь сучасних агроландшафтів та формування екологічної мережі в ринкових умовах / В.І. Кривов, Р.В. Тихенко // Управління земельними ресурсами в контексті стратегії сталого розвитку. - Львів : Укр. технології, 2005. - С. 37-44.

Пастух М.

Науковий керівник – асист. Дем'янчук П. М.

СЕЛИТЕБНІ ЛАНДШАФТИ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Актуальність дослідження. З моменту проголошення незалежності нашої держави значно посилилась зацікавленість населення до витоків і першоджерел своєї історії, рідного міста, села, заселення території держави в цілому та її окремих регіонів. Це зумовило відновлення розвитку історико-географічних досліджень, які особливо поглибилися на початку ХХІ ст.

Дослідження формування та розвитку населених пунктів на різних історико-географічних етапах відображають особливості освоєння людиною тієї чи іншої території, економічний та соціальний розвиток останньої, дозволяють виявити тенденції та закономірності динаміки кількості та структури населених